

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	14
UCHWAŁY IZBY KARNEJ	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	18
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 1/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Agencji Nieruchomości Rolnych, działającej na rzecz Skarbu Państwa, przysługuje na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. Nr 64, poz. 592) prawo pierwokupu nieruchomości, która częściowo składa się z gruntów o przeznaczeniu rolniczym, a częściowo z gruntów o charakterze nierolniczym?”

III CZP 2/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy byłemu zastępcy komornika, który wyegzekwował sumę podlegającą egzekucji lub jej część wraz z opłatą egzekucyjną – a w okresie pełnienia funkcji zastępcy nie ustalił prawomocnie kosztów postępowania egzekucyjnego – w tym opłaty od egzekucji, zaś koszty te ustalił kolejny zastępca zawieszzonego komornika – na podstawie art. 770 k.p.c., bądź na podstawie art. 767 § 2 k.p.c. przysługuje prawo zaskarżenia postanowienia o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego w zw. z art. 63 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 – przed nowelizacją ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o komornikach i egzekucji (Dz. U. Nr 155, poz. 1038) i po nowelizacji w zw. z pkt 6 ustawy z dnia 29 sierpnia

1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.)?”

III CZP 3/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest w postępowaniu sądowym prowadzonym w sprawie o ustalenie wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste rozszerzenie powództwa o ustalenie wysokości opłaty rocznej od udziałów w użytkowaniu wieczystym przysługujących innym niż strona powodowa współużytkownikom wieczystym – w sytuacji, gdy powyżsi współużytkownicy wieczystości nie złożyli wniosku do samorządowego kolegium odwoławczego o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest bezzasadna lub zasadna w innej wysokości i w tym zakresie samorządowe kolegium odwoławcze nie wydało orzeczenia w trybie art. 79 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami?”

III CZP 4/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie nabywcy wierzytelności od spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej utworzonej w oparciu o przepisy ustawy z 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych o zwrot pożyczki udzielonej członkowi kasy przedawnia się w terminie 10 lat, czy też ulega przedawnieniu z upływem 3 lat jako roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej?”

III CZP 5/11

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w świetle art. 361 k.c. utrata możliwości korzystania z pojazdu mechanicznego wskutek jego zniszczenia lub uszkodzenia przez poszkodowanego – będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej – stanowi szkodę majątkową?

2. Czy w świetle art. 361 k.c. roszczenie wyżej wymienionego poszkodowanego o zwrot poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych jest determinowane nie tylko istnieniem adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy faktem utraty możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej zniszczenia albo uszkodzenia, a poniesionymi kosztami najmu pojazdu zastępczego, ale również niezbędnością tego najmu, rozumianą jako niemożność skorzystania ze środków komunikacji publicznej?”

III CZP 6/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jakimi przesłankami powinien kierować się Sąd rozpoznając wniosek o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty (art. 492 § 3 k.p.c.)?”

III CZP 7/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy nabycie własności nieruchomości przez zasiedzenie jest «zwrotem rzeczy» w rozumieniu art. 229 § 1 k.c.?

2. W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie 1., od kiedy należy liczyć roczny termin o jakim mowa w art. 229 § 1 k.c. tj. od daty nabycia własności przez zasiedzenie, czy też od daty uprawomocnienia się postanowienia stwierdzającego nabycie własności nieruchomości przez zasiedzenie?»

III CZP 8/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wniesienie przez wierzyciela do sądu wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi zasądzającemu świadczenie od dłużnika osobistego przerywa bieg przedawnienia roszczenia skierowanego przeciwko dłużnikowi rzeczowemu (innemu niż osobisty) o zapłatę wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, a jeśli tak, to czy przerywa ten bieg taki wniosek, który został oddalony?»

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 110/10 – z dnia 5 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„Czy określony w przepisie art. 6 ust. 3 zdanie 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059 z późn. zm.) sposób uwierzytelniania odpisów dokumentów przez radców prawnych dotyczy również odpisu pełnomocnictwa procesowego, o którym mowa w art. 89 § 1 zdanie 2 k.p.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 119/10 – z dnia 13 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Postanowienie wzorca umowy, sprzeczne z bezwzględnie obowiązującym przepisem ustawy, nie może być uznane za niedozwolone postanowienie umowne (art. 385¹ § 1 k.c.).

III CZP 123/10 – z dnia 13 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Domniemanie zgodności prawa użytkowania wieczystego z rzeczywistym stanem prawnym może być obalone wyłącznie w procesie o uzgodnienie treści księgi wieczystej wszczętym na podstawie art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 124, poz. 1361).

III CZP 127/10 – z dnia 13 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej:

„Czy od wniosku o wpis zmiany wierzyciela hipotecznego, należy pobrać opłatę stałą w wysokości 60 zł na podstawie art. 44 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) czy też opłatę stałą w wysokości 150 zł na podstawie art. 43 pkt 4 wyżej cytowanej ustawy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 115/10 – z dnia 21 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Data uiszczenia opłaty sądowej przekazem pocztowym realizowanym za pośrednictwem operatora publicznego świadczącego powszechne usługi pocztowe jest data nadania przekazu potwierdzona przez operatora.

III CZP 116/10 – z dnia 21 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Gmina może ponosić wobec właściciela lokalu odpowiedzialność na podstawie art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną niewskazaniem pomieszczenia tymczasowego, o którym mowa w art. 1047 § 4 k.p.c.

III CZP 118/10 – z dnia 21 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Zniesienie współwłasności nieruchomości należącej do spadkobierców oraz niebędącego spadkobiercą nabywcy udziału w nie-

ruchomości może nastąpić na wniosek tego nabywcy na podstawie art. 210 i nast. k.c. oraz art. 617 i nast. k.p.c.

III CZP 120/10 – z dnia 21 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Gmina może ponosić wobec właściciela lokalu odpowiedzialność na podstawie art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną niewskazaniem pomieszczenia tymczasowego, o którym mowa w art. 1047 § 4 k.p.c.

III CZP 124/10 – z dnia 21 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

Wniosek właściciela nieruchomości o ustanowienie służebności przesyłu za odpowiednim wynagrodzeniem (art. 305¹ § 2 k.c.) przerywa bieg terminu zasiedzenia tej służebności.

III CZP 125/10 – z dnia 21 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa utworzona i działająca na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2 ze zm.) jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 479² § 1 k.p.c.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 641/09 – wyrok z dnia 9 września 2010 r.

Niezapłacone raty należne finansującemu z chwilą rozwiązania umowy leasingu wskutek jej wypowiedzenia z przyczyn, za które odpowiada korzystający, ulegają pomniejszeniu o części przyszłych rat, obejmujące odsetki, stanowiące koszt „kredytu rzeczowego”, zaciągniętego przez korzystającego u finansującego.

III CSK 319/09 – postanowienie z dnia 23 września 2010 r.

Posiadanie służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałych i widocznych urządzeń posadowionych na nieruchomości przez przedsiębiorstwo energetyczne, może być uznane za posiadanie w dobrej wierze z chwilą jego objęcia, na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 28, poz. 256 ze zm.).

V CSK 19/10 – wyrok z dnia 29 września 2010 r.

Odwołanie się, przy ocenie czy doszło do naruszenia czci, godności i dobrego imienia powoda, do kryteriów obiektywnych, oznacza uwzględnienie opinii występującej w społeczeństwie, a nie reakcji społeczeństwa na konkretne zachowanie pozwanego.

V CSK 29/10 – wyrok z dnia 29 września 2010 r.

Złożenie przez biegłego przyrzeczenia dopiero po złożeniu opinii na piśmie, ale przed zakończeniem czynności biegłego w danej sprawie, nie pozbawia tej opinii wartości dowodowej.

V CSK 49/10 – wyrok z dnia 29 września 2010 r.

W razie nieodpłatnego nabycia przez spółdzielnię mieszkaniową budynku, w którym znajdują się dawne mieszkania zakładowe, najemca, ubiegający się o przeniesienie własności lokalu, jest obowiązany spłacić spółdzielni zadłużenie z tytułu świadczeń wynikających z umowy najmu (art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.).

V CSK 52/10 – wyrok z dnia 29 września 2010 r.

Zebranie właścicieli lokali może podejmować uchwały również w sprawach, które nie zostały ujęte w porządku obrad ustalonym przez zarząd (zarządcę).

III CSK 305/09 – postanowienie z dnia 14 października 2010 r.

Nieruchomości stanowiące miejsce kultu religijnego nie mogą być przedmiotem samoistnego ich posiadania przez wiernych. Wykonywane przez nich akty władania są dokonywane w imieniu i na rzecz wspólnoty religijnej tworzącej Kościół – kościelnej jednostki organizacyjnej, właściwej dla miejsca kultu.

III CZP 72/10 – postanowienie z dnia 20 października 2010 r.

Zakończenie postępowania w rozumieniu art. 598² § 2 k.p.c. dotyczy jego fazy rozstrzygającej.

IV CSK 112/10 – wyrok z dnia 21 października 2010 r.

Roszczenia uprawnionego mające swoje źródło w odstąpieniu od umowy na podstawie art. 494 k.c. przedawniają się na podstawie i w terminie określonym w art. 117 i 118 k.c.

IV CSK 118/10 – wyrok z dnia 21 października 2010 r.

Powództwo windykacyjne (art. 222 § 1 k.c.) może obejmować tylko rzeczy wchodzące w skład przedsiębiorstwa (art. 55¹ k.c.).

IV CSK 231/10 – wyrok z dnia 21 października 2010 r.

Kompozycja kolorystyczna o odpowiednim sposobie i proporcji zastosowanych kolorów może być objęta ochroną prawną jako znak towarowy (art. 296 ust. 1 i 2 w zw. z art. 120 ust. 1-3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej – tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.).

I CSK 651/09 – wyrok z dnia 29 października 2010 r.

Nie jest objęta immunitetem (art. 105 ust. 1 Konstytucji; art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199 ze zm.) odpowiedzialność posła za naruszenie dóbr osobistych polegające na przedstawieniu nieprawdziwych faktów dotyczących osób, które znalazły się w kręgu zainteresowania posła ze względu na działalność wchodzącą w zakres sprawowanego mandatu, jeżeli fakty te nie zostały wskazane w toku prac Sejmu (w tym w dokumentach stanowiących podstawę lub wynik tych prac). Nie jest również objęta immunitetem odpowiedzialność posła za naruszenie dóbr osobistych innych osób wypowiedziami obejmującymi oceny i opinie jakiego ma on o tych osobach, chyba że oceny te i opinie stanowiły element dokumentu będącego podstawą lub wynikiem prac Sejmu bądź jego organów albo wniosku, wystąpienia lub głosowania.

V CSK 129/10 – wyrok z dnia 3 listopada 2010 r.

Pełnomocnik ustanowiony przez zgromadzenie wspólników spółki z o.o. może przyjmować oświadczenie zawierające rezygnację członka zarządu z pełnionej przez niego funkcji (art. 210 § 1 k.s.h. w zw. z art. 202 § 4 k.s.h.).

IV CNP 32/10 – wyrok z dnia 4 listopada 2010 r.

Przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) dotyczące lokali stosuje się odpowiednio do domów jednorodzinnych.

III CZ 46/10 – postanowienie z dnia 19 listopada 2010 r.

1. W sprawach tzw. działowych nie zachodzi przewidziana w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. sprzeczność interesów tych uczestników, którzy domagają się podziału, niezależnie od tego, jaki sposób podziału postulują i jakie wnioski składają w tym względzie.

2. Wniesienie apelacji od orzeczenia sądu pierwszej instancji o podziale majątku wspólnego przez uczestnika, który kwestionuje sposób podziału, nie stwarza sprzeczności jego interesów z interesem innego uczestnika akceptującego ten podział oraz niewnoszącego apelacji oraz nie uzasadnia obciążenia skarżącego kosztami postępowania apelacyjnego.

III CZP 108/09 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 7 grudnia 2010 r.

Cofnięcie przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego wniosku, o którym mowa w art. 60 § 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.), nie podlega

kontroli Sądu Najwyższego i powoduje umorzenie postępowania wywołanego tym wnioskiem (art. 61 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 1/11

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawach z oskarżenia publicznego – w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia przeciwko niemu postępowania – sąd na zasadzie art. 632 pkt 2 k.p.k. obciąża Skarb Państwa rzeczywistymi, udokumentowanymi kosztami obrony z wyboru poniesionymi przez oskarżonego, czy kosztami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 ze zm.)?”

I KZP 2/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy ze swojej istoty gravamen związane z zachowaniem normy gwarancyjnej w świetle dyspozycji art. 425 § 3 k.p.k. dotyczy jedynie postępowania karnego, natomiast dochodzenie swoich praw na drodze postępowania cywilnego nie jest już objęte jej zakresem?

2. Czy zasada intertemporalna wyrażona w art. 4 § 1 k.k. ma zastosowanie do środków karnych o charakterze odszkodowawczym?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 23/10 – z dnia 27 stycznia 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Orzekając, na etapie postępowania przygotowawczego, w przedmiocie zastosowania albo przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania, sąd jest zobowiązany do oceny trafności przyjętej przez oskarżyciela publicznego kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego podejrzanemu. Ocena ta powinna być dokonywana w kontekście ustawowych przesłanek tymczasowego aresztowania.

I KZP 24/10 – z dnia 27 stycznia 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia.

I KZP 25/10 – z dnia 27 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy następstwem postanowienia o przywróceniu terminu do wniesienia apelacji przez oskarżonego jest uchylenie prawomocności wyroków sądów obu instancji, w sytuacji gdy była już rozpoznawana apelacja prokuratora od tego samego wyroku, którego dotyczyło przywrócenie terminu a sąd odwoławczy w wyniku jej rozpoznania zmienił wyrok sądu pierwszej instancji?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 26/10 – z dnia 27 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy wobec regulacji prawnej, przyjętej w art. 75 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 167, poz. 1191 w brzmieniu obowiązującym od dnia 17 czerwca 2010 r.), sądem właściwym do rozpoznania odwołania od orzeczenia komisji dyscyplinarnej jest wydział karny sądu okręgowego właściwego według siedziby kancelarii obwinionego komornika?

a w razie odpowiedzi negatywnej:

Czy wobec regulacji prawnej, przyjętej w art. 75 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 167, poz. 1191 w brzmieniu obowiązującym od dnia 17.06.2010 r.), sądem właściwym do rozpoznania odwołania od orzeczenia komisji dyscyplinarnej jest sąd pracy i ubezpieczeń społecznych sądu okręgowego właściwego według siedziby kancelarii obwinionego komornika czy też wydział cywilny takiego sądu okręgowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 27/10 – z dnia 27 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Płocku:

„Czy przepis art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., nakazujący organom postępowania (sądowi) umorzenie postępowania karnego, obliguje do umorzenia tego postępowania z powodu przedawnienia karalności w trakcie trwania przewodu sądowego (a więc przed przystąpieniem do wyrokowania i przypisania czynu w tymże wyroku), mając na względzie opis czynu i jego kwalifikację prawną zawartą w akcie

oskarżenia, czy też możliwe (a wręcz konieczne) jest dalsze prowadzenie postępowania karnego w przypadku, gdy sąd widzi możliwość zakwalifikowania zachowania oskarżonego według innego przepisu ustawy karnej o częściowo innych znamionach, aniżeli jest to ujęte w akcie oskarżenia (w ramach tego samego zdarzenia faktycznego), zagrożonego surowszą karą, co powoduje, iż nie nastąpiło jeszcze przedawnienie karalności tego przestępstwa?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 1/11

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres urlopu wychowawczego wykorzystanego przed dniem 1 stycznia 1999 r. przez osobę będącą pracownikiem jest okresem podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozostawiania w stosunku pracy w rozumieniu art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)?”

I UZP 2/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak orzeczenia organu odwoławczego o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o którym mowa w art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) pozbawia ubezpieczonego możliwości uzyskania odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia?”

II UZP 1/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przepisy art. 34 ust. 3 w zw. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) posługując się pojęciem «danych» lub «nieprawdziwych danych» odnoszą się również do błędnie ustalonej – przez płatnika składek – stopy procentowej?

2. Czy w odniesieniu do art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez «nieprawidłowe określenie grupy działalności» można uznać nie tylko podanie stopy procentowej spoza zakresu określonego w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 listopada 2002 r., w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1692 ze zm.)?

3. Czy przesłanką wydania decyzji w przedmiocie wymierzenia płatnikowi składek sankcji w postaci ustalenia stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych jest wina płatnika, a jeśli tak – czy konieczna jest w tym względzie jedynie umyślność?”

II UZP 2/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarte w art. 15b ust. 2 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 ze zm.) odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 15 tej ustawy przy ustaleniu wysokości emerytury policyjnej oznacza dla osób, pełniących służbę w organach bezpieczeństwa państwa, zachowanie w ogóle prawa do emerytury policyjnej w wysokości 40 % podstawy wymiaru za 15-letni okres pozostawania w służbie?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 4/10 – z dnia 11 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Prawo do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu deputatu węglowego wypłacanego wraz z emeryturą kolejową (art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, Dz. U. Nr 84, poz. 948, ze zm.) nie przysługuje w razie ponownego zatrudnienia w PKP.

I PZP 5/10 – z dnia 19 stycznia 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Roszczenie o odszkodowanie z tytułu otrzymywania niższej emerytury wskutek wydania przez pracodawcę niewłaściwego świadectwa pracy oraz niewydania zaświadczenia o pracy górniczej przedawnia się na podstawie art. 291 § 1 k.p.

III UZP 2/10 – z dnia 20 stycznia 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

W razie zbiegu prawa do emerytury przyznanej na podstawie art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) i renty przyznanej przez Prezesa Rady Ministrów w trybie art. 82 ust. 1 tej ustawy, kwotę wolną od egzekucji i potrąceń należy ustalać oddzielnie dla każdego z tych świadczeń.